

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudkyní JUDr. Jaroslavou Lobotkovou ve věci žalobce: **European Business Enterprise, a.s.**, se sídlem Říčany, Masarykovo náměstí 14, IČ 25130382, zast. Mgr. Robertem Nachtmanem, advokátem se sídlem Praha 8, Klapkova 545/11, proti žalované: **Česká republika - Ministerstvo vnitra ČR** se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o vydání bezdůvodného obohacení podle § 40 autorského zákona

t a k t o :

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku částku 1.279.200 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 24. 5. 2013 do zaplacení ve výši 7,05% p. a. a dále po případné změně repo sazby s úrokem z prodlení ve výši repo sazby stanovené ČNB pro první den každého kalendářního pololetí, v němž trvá prodlení, zvýšené o 7procentních bodů.
- II. Žaloba, podle které je žalovaný povinen zaplatit žalobci dalších 1.770.880 Kč se zákonným úrokem z prodlení z částky 3.050.080 Kč od 9. 3. 2012 do 23. 5. 2013 a z částky 1.770.880 Kč od 24. 5. 2013 do zaplacení,

s e z a m í t á

- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem podaným 5.6.2013 se žalobce jako vykonavatel autorských majetkových práv svých zaměstnanců a v rámci tohoto zaměstnaneckého díla pořizovatel komplexních softwarových řešení a funkcionalit, dodávaných do tzv. informační části projektu Portál veřejné správy, a to v rozsahu článku 2.1.1 a 2.1.2 přílohy č. 1 smlouvy o dílo ze dne 31.7.2003 domáhá vydání bezdůvodného obohacení. Žalobce tvrdí, že byl v projektu Portálu veřejné správy smluvním partnerem, a to subdodavatelem společnosti IBM Česká republika spol. s r.o., která dodávala celé řešení tzv. informační části Portálu veřejné správy, nejprve Ministerstvu informatiky a poté žalovanému. Smlouvou z 18.12.2003 získalo Ministerstvo informatiky od žalobce práva k databázi adres subjektů veřejné správy, nikoli k používanému aplikačnímu softwaru, u něhož je právě žalobce vykonavatelem autorským majetkových práv. Společnost IBM dodávala tuto informační část Portálu veřejné správy, nejprve Ministerstvu informatiky ČR na základě smlouvy z 31.12.2007, po zrušení Ministerstva informatiky se stal jeho právním nástupcem jako správce Portálu veřejné správy žalovaný, který byl také registrovaným držitelem doménového jména gov.cz. Autorská práva žalobce byla chráněna Licenčními podmínkami pro Portál veřejné správy, které IBM akceptovala, dále přílohou k dohodě o technických službách z 27.12.2010. Tyto údaje se odrazily i v copyrightu. Smlouva byla ukončena k 30.6.2011 uplynutím doby, na níž byla původní smlouva mezi žalovaným a společností IBM, poté však došlo k podstatnému narušení smluvních vztahů, protože Portál veřejné správy byl dále v provozu a spravován žalovaným, a to v období od 1.7.2011 do 8.3.2012 bez smlouvy, Portál veřejné správy byl v tomto období spravován žalovaným bez úplaty žalobci za jím přímo dodávané služby, licence a s nimi spojenou maintenance. Žalobce tvrdí, že v tomto období u Portálu veřejné správy jako informačního systému státu v režimu zákona č. 365/2000 Sb. se nemohl domáhat nebo ani dosáhnout jeho vypnutí či omezení provozu, protože by tím vyvolal kolaps Portálu veřejné správy. Ač se žalobce snažil s žalovaným dosáhnout dohody, nedospěla jednání k žádnému závěru. Za období od 1.7.2011 do 8.3.2012 se tedy žalobce domáhá vydání bezdůvodného obohacení, a to v částce, která odpovídá měsíčním platbám, původně fakturovaným společnosti IBM, příkladně za červen 2011, tedy částky ve výši 159.000,- Kč bez DPH, s DPH pak částka 191.880,- Kč, za období osmi měsíců, tedy včetně DPH ve výši 1.525.040,- Kč a s odkazem na ustanovení § 40 odst. 4 autorského zákona, tedy ve výši dvojnásobku odměny, která by byla obvyklá v rozhodné době.

Žalovaná učinila nesporným, že dne 18.12.2003 byla uzavřena smlouva o převodu práv mezi žalobcem a Ministerstvem informatiky ČR, předmětem plnění byla dodávka databáze adres subjektů veřejné správy pro potřeby naplnění těchto dat do aplikace Adresář veřejné správy, což byla konkrétní projektová úloha Portálu veřejné správy. Dne 2.8.2006 pak byla uzavřena smlouva o zajištění provozu portálu veřejné správy mezi Českou republikou – Ministerstvem informatiky a společností Telefonica Czech republic a.s. Ministerstvo informatiky bylo na základě zákona č. 110/2007 Sb. zrušeno, výkon práv a povinností přešel na Ministerstvo vnitra, tedy žalovanou. Dne 29.10.2007 byl uzavřen dodatek č.1 ke smlouvě o zajištění provozu Portálu veřejné správy se změnou předmětu plnění, byla zrušena prezentační část Portálu veřejné správy a informační část měla být poskytována v nezměněné podobě. Dne 25.1.2008 byl uzavřen dodatek č.2 k této smlouvě a 4.8.2008 byla uzavřena smlouva o zajištění provozu informační části portálu veřejné správy mezi žalovanou a společností IBM, a to na dobu 12 měsíců. Dne 13.8.2009 byla uzavřena smlouva o zajištění provozu informační části Portálu veřejné správy opět mezi žalovanou a společností IBM, kdy se společnost IBM zajišťovat provoz informační části portálu veřejné správy od 15.8.2009 do 30.6.2010 Dne 30.9.2010 byla uzavřena smlouva o zajištění provozu informační části Portálu veřejné správy mezi žalovanou a společností IBM, kdy se tato společnost zavázala zajišťovat provoz informační části Portálu veřejné správy do 30.6.2011, po vypršení platnosti této smlouvy nová

smlouva uzavřena nebyla. Žalovaná rovněž učinila nesporným, že v rámci nositelství autorských práv k informační části Portálu veřejné správy jsou jednak programy a aplikace, tvořící informační část Portálu veřejné správy, kdy autorská práva jsou na straně tvůrců, a to společnosti IBM, žalobce a EMPIRE s.r.o., poté i další autorská díla, která jsou také součástí informační části Portálu veřejné správy, kde autorská práva jsou převážně na straně IBM. Žalovaná rovněž učinila nesporným, že provoz informační části Portálu veřejné správy byl žalovanou ukončen ke dni 7.3.2012, tvrdila však, že od 1.7.2011 nevyužívá aplikace žalobce, ale přesto žalobce prováděl od 1.7.2011 do 3.3.2012 aktualizace adresáře původní informační části Portálu veřejné správy. Obecně žalovaná učinila nesporným, že žalobce byl subdodavatel pro Adresář veřejné správy na Portál veřejné správy společnosti IBM, aktualizace však prováděl, jako kdyby smluvní vztah žalované se společností IBM nebo dokonce se žalobcem existoval, proto namítá, že žalobci nespovědí žádný titul k vydání bezdůvodného obohacení ve vztahu k žalované. Kromě toho požadovaná výše bezdůvodného obohacení neodpovídá odměně obvyklé, proto navrhovala žalobu zamítnout.

Podle § 40 odst. 4 zák.č. 121/2000Sb. právo na náhradu škody a na vydání bezdůvodného obohacení podle zvláštních právních předpisů zůstává nedotčeno; místo skutečně ušlého zisku se autor může domáhat náhrady ušlého zisku ve výši odměny, která by byla obvyklá za získání takové licence v době neoprávněného nakládání s dílem. Výše bezdůvodného obohacení vzniklého na straně toho, kdo neoprávněně nakládal s dílem, aniž by k tomu získal potřebnou licenci, činí dvojnásobek odměny, která by byla za získání takové licence obvyklá v době neoprávněného nakládání s dílem.

Soud provedl důkaz pracovními smlouvami, definicí projektu PVS, smlouvou o převodu práv, smlouvou o dílo mezi IBM a EBE, dodatkem č. 1 k této smlouvě, úvodní stranou PVS, vyhledáváním v registru doménových jmen, dohodou o technických službách, copyrihtem PVS, dopisem žalované žalobci, dopisem společnosti IBM žalobci, dopisem IBM žalobci, dopisem IBM žalobci s přílohami, zápisem z jednání ze dne 14. 5. 2012, dopisem žalobce Ministerstvu vnitra, fakturou, předžalobní upomínkou s doručenkou, přípisem Policie ČR a návrhem na uložení spisového materiálu, potvrzením České pošty a spisem Policie ČR č. j. KRPA-84090-81/TČ-2015-001493 v rozsahu vyrozumění.

Ze spisu Policie České republiky KRPA – 84090/81/TČ-2015-001493 soud zjistil, že Policie České republiky v rámci šetření na základě podání žalobce a provedeným šetřením dospěla k závěru, že nebyly zjištěny skutečnosti důvodně nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin a tedy odůvodňující zahájení úkonů trestního řízení. Policie dospěla k závěru, že nové řešení Portálu veřejné správy již neuvžívá v žádné své aplikaci software ani licencované aplikace z původního Portálu veřejné správy. Vyšli z toho, že spolupráce mezi společností IBM a žalovanou, jejíž součástí bylo též dílo společnosti žalobce, bylo ukončeno k datu 30.6.2011, kdy vypršela smlouva, uzavřená na dobu určitou, nový projekt veřejné správy je autorským dílem jiné společnosti. Žalovaná pak využívala služby společnosti žalobce, po ukončení uvedených smluvních vztahů dne 30.6.2011 až do 7.3.2012, kdy byl ukončen technický provoz původního Portálu veřejné správy. Nedošlo ale ke spáchání úmyslného trestného činu, pouze nebylo za toto období zapláceno. Nápravu tohoto stavu je možno hledat pouze v prostředcích civilního práva, což žalobce učinil. Trestní oznámení žalobce tak bylo uloženo bez dalších opatření.

Původní šetření Policie České republiky k prvnímu podnětu ze strany žalobce vyhodnotilo také shromážděný spisový materiál tak, že jej uložilo, podle obsahu a šetření

policie zcela jednoznačně vyplývá, že provoz původního Portálu veřejné správy byl ukončen ke dni 7.3.2012, a že žalobce prováděl aktualizace adresáře původního Portálu veřejné správy v období od 1.7.2011 do 3.3.2012. Policie ve svém šetření vyšla ze stejných listinných důkazů, které v této věci předkládal žalobce a které soud prováděl.

Na základě takto provedeného dokazování pak dospěl soud k závěru, že žaloba je z části důvodná. Žalobce byl subdodavatelem společnosti IBM, která měla uzavřenou smlouvu se žalovanou o zajištění provozu informační části Portálu veřejné správy. Z přílohy č. 1 nadepsané Funkcionalita aplikací informační části PVS bodu 1.2 je zce jednoznačně zřejmé, že autorská práva k tomuto modulu náleží společnosti žalobce, je věcí nespornou, že tato smlouva skončila 30.6.2011. Stejně tak je v podstatě nesporné a policejním šetřením bylo i zjištěno, že portál veřejné správy v této původní verzi fungoval až do 7.3.2012. Pokud se tedy za toto období žalobce domáhá vydání bezdůvodného obohacení, neboť jeho dílo bylo součástí předmětného Portálu veřejné správy a žalovaná jej používala, resp. byla jeho správcem až do 7.3.2012, užívala ho bez toho, že by žalobci byla hrazena jakákoliv odměna, pak nárok žalobce na vydání bezdůvodného obohacení ve smyslu § 40 odst.4 autorského zákona je co do základu nepochybně důvodný.

Otázkou byla pouze výše bezdůvodného obohacení, která by žalobci náležela. Soud dospěl k závěru, že tuto výši by nemohl stanovit ani znalec, protože ani znalecký posudek by neměl z čeho vycházet vzhledem k tomu, že původní portál veřejné správy byl v té době věcí ojedinělou a v podstatě nesrovnatelnou s jinými dodávkami obdobných počítačových programů. Proto soud postupoval ve smyslu § 136 občanského soudního řádu, podle kterého lze-li výši nároku zjistit jen s nepoměrnými obtížemi, nebo nelze-li ji zjistit vůbec, určí ji soud podle své úvahy. V tomto směru tedy dospěl soud k závěru, že zjistit cenu obvyklou v rozhodném období nelze ani znaleckým posudkem. Pak dospěl k závěru, že je možno tuto stanovit vlastní úvahou. Odvození výše odměny od měsíčních částek, které žalobce původně společnosti IBM fakturoval, se jeví jako logické. Na rozdíl od žalobce se však soud domnívá, že podstatná je pouze odměna bez navýšení o DPH, neboť bezdůvodné obohacení není předmětem daně dle § 2 a zákona číslo 235/2004 Sb. , o dani z přidané hodnoty. Soud tedy vyšel z měsíční odměny ve výši 159.900,- Kč, za dobu osmi měsíců se tedy jedná o nárok na částku 1.279.200,- Kč. Tuto částku tedy soud považuje za přiměřenou jako obvyklou odměnu za rozhodné období.

Vzhledem k okolnostem tohoto případu, kdy žalovaná provozovala Portál veřejné správy i po ukončení smluvních vztahů se společností IBM, jejímž subdodavatelem byl žalobce, užívala v podstatě autorské dílo žalobce neúmyslně, jeví se výše bezdůvodného obohacení na straně žalované ve výši dvojnásobku jako neadekvátní. Po žalované nelze spravedlivě požadovat, aby platila dvojnásobek, kromě toho žalobce věděl, že smlouva se společností IBM skončila, přesto poskytoval aktualizace dál, i když měl možnost je vypnout, tedy ukončit aktualizace, jak se konec konců v březnu 2012 stalo. Je třeba přihlédnout k tomu, že se jednalo o Portál veřejné správy, který měl fungovat ve veřejném zájmu, bylo by tedy v rozporu s dobrými mravy po žalované požadovat dvojnásobe. Proto soud žalobě jen v rozsahu jednonásobku vyhověl včetně požadovaného příslušenství, ale pouze ode dne následujícího od doručení výzvy k vydání bezdůvodného obohacení, tedy od 24.5.2013 do zaplacení, co do zbývající částky 1.770.880,- Kč s příslušenstvím z celé žalované částky od 9.3.2012 do 23.5.2013 a se zákonným úrokem z prodlení z částky 1.770.880- Kč od 24.5.2013 do zaplacení pak žalobu zamítl.

Vzhledem k tomu, že žalobce uspěl se žalobním návrhem v částce řádově poloviny

požadované částky, dospěl soud k závěru ve smyslu § 142 odst. 2 o.s.ř., že je na místě, aby si každý z účastníků nesl náklady řízení sám.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15ti dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze dne 3. února .2016

JUDr. Jaroslava Lobotková, v.r.
soudce

Za správnost
Prokopičová